

בתוך אותו היכל, וקאות יי' גנזה בתוך אותו היכל, באוטם העמודים, והיכל היה נקרא ה"א.

מונן ואינו מזפן, מתגלה ולא מתגלה, ולא מתגלה כלל. בסוד זה עומדת אותן האות יו"ד, וכן סודים טומכים, מושם שהיה טמירה ובה עומר הפל להתעטר.

זה יש חמץ מרובות שיוציאות מתוך האור של המאור, כשעולה למקוםה ומתקשת, לאחר שעשתה מדידה.

ואלו נקרים נפלוות, נ' פלאות, על סוד זה רצה דוד הפלך לעמד על חמץ מרובות הלו, כמו שנאמר (טהילים קיט י"ח) גל עני ואביטה נפלוות מתורה, וכשאלו מAIRים ומעלה אותה להתעטר, ונעים חמץ, להאיר לתוך חמץ שלמטה, ושיצאו ממנה.

ואחרם נ' פלאות מאירים ומעלים אותה למעלה, ומתחערם ונקשרים בתוך אותם תשעה העמודים האחרים. ואולם התשעה מעלים את אותן יו"ד למעלה למעלה.

באשר יורדים ולא ידוע ממי יורדים, ה"א הוא מתחערת בסוד אותם הנ', ואולם הפלאות, שהם חמץ העמודים לתוכה. וכך אשור מתחערת ומתחפשת, חזרות מהסוד של נו"ן לתוך הסוד של ה"א.

התפשטו חמץ העמודים הלו, למטה, אז עומדת עליהם, וכשהיא מאירה בכלם, אז יוצאים ממנה חמץ או רוח אחרים, משנים ולא משתנים, ימין ושמאל.

מכאן וhalbא עומר הרכבר להסמק על סוד עליון בסוד השם. הקדוש, להיות נספר זה בזאת, ולהשכלל המרכיבה הקדושה.

ההוא היכל, באינון סמכין. וזהו היכל איקרי ה"א.

ומין ולא זמין, אטגליה ולא אטגליה, ולא אטגליה כלל. ברזא דא קיימא את יו"ד, וכלהו סמכין, בגין דאי הי טמירא, ובה קיימא פלא לאתעטרא.

האי אית ליה חמץ רתיכין, דנטקי מגו והוא נהייו דבוצינא, פד סלקא לאתרה ואתפנישת, לבתר דעבדת משחתא.

ואلين אקרז נפלאות, נ' פלאות. רזא דא בעא דוד מלפआ למיקם, על חמץ רתיכין אלין, כמה דעת אמר (מהלים קו"ח) גל עני ואביטה נפלאות מתורתה. ואلين פד נחרין וסלקין לה לאתעטרא, אהעיבידו חמץ, לנחרא גו חמץ דלמתא, ודנטקין מינה.

ואינחו נ' פלאות, נחרין וסלקין לה לעילא ואתעטרן ואתקשין גו אינון תען סמכין אחרני. ואינון תען סלקין לאת יו"ד לעילא לעילא.

ובד נחתין, לא ידיע ממאן נחתין,hai ה"א אתעטרת ברזא דאיןון חמץין, ואינון פלאות, דאיןון חמץ סמכין לגווה. ובכ אתעטרת ואתפשתה, אתקדרת מרזא דנו"ן, לגו רזא דה"א.

ואתפשתו אילין חמץ סמכין לתפא, ורקיימא עלייהו בדין. ובכ אתנחתרת בכלחו, בדין נפקין מינה חמץ בהורין אחרני, ממשתני ולא ממשתני, ימינה ושמאלא. ממשתני ולא ממשתני, ימינה ושמאלא. מבאן ולחה, קיימא מלה לאסתמכת על רזא עלאה, ברזא דשמא קדיישא, למחיי סתים דא ברא, ולאשתקל לא רתיכא קדיישא.

ואלו חמישה הם ארבעה, והם חמישה כנגד חמישה עמידים, והם ארבעה כנגד ארבעת צרכי העולם, וכל אחד ואחד יש לו מרכיבה לבדו.

ובן המרכיבות כלן קלילות, כל מרכיבה ומרכיבה באור אחד, וכל אור ואור נכלל באוטם העמידים, וכל עמוד ועמוד נכלל באות האות, וכל מושגת העמודים, וכל אחד ואחד נכלל באות יוזד הנקודה הריאשונה והעלילינה, שיחיה הכל אחד.

מגן גמצאים המרכיבות שעולות על האות ה"א מפתחה למעלה, עשרים וחמש מרכיבות. וזה סוד יברכו כ"ה מפתחה למעלה.

מן האות ה' ומעלה פשע מרכיבות, שעומדות בלבד בלי חשבון עד הסוד של יוזד, והപל נספר בתוכו. מגן ולהלאה סוד השם הקדוש שמתעורר באוטן המרכיבות, ולהפל זה עם זה באלו האותיות יהו"ה.

אמר רבי שמואן: הקדוש ברוך הוא נקרא אחד, שפהות (דברים ו) ה' אלהינו ה' אחד. הקדוש ברוך הוא נקרא ראשון, שפתות (ישעה ו) אני ראשון. הקדוש ברוך הוא נקרא אחרון, שנאמר (שם ו) ואני אחרון. ברוך הוא וברוך שמו אחרון. לעולם ולעולם עולמים.

ה"א סוד הכתוב ואני אחרון, זו ה"א האחרונה של השם הקדוש, מרכיבה קדושה באחרון, שפהות (שם ו) ואני אחרונים אני הוא. אחרון ואחרונים, כלם בסוד אחד נכללו אלו עם אחד. הסוד של ה"א הם ד', ואלו הדר' שגנראים אחרונים, כלם עומרם מה cedar של מעלה וממד צד של מטה.

הרכיבה זו, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל

ואלין חמיש, איןון ארבע, ואיןון חמיש לקביל חמיש סמכין. ואיןון ארבע לקביל ארבע סטרי עלמא. וכל חד וחד אית ליה רתיכא בלחוודי.

ובלה רתיכין, בלהו בלילה כל רתיכא ורתיכא בנהורא חד, וכל נהורא ונהורא אתכליל באינו סמכין, וכל סמכא וסמכתא אתכליל באאת ה"א. והאי את ה"א אתכליל באינו תשע סמכין. וכל חד וחד אתכליל באאת יוזד נקודה עלאה קדמא, למהוי כלל חד.

מhabא אשתקחו רתיכין, דסלקיין על את ה"א מטא ליעילא, כ"ה רתיכין. ורزا דא, יברכו כ"ה מתתא ליעילא.

מאת ה"א ולעילא תשע רתיכין, דקיימין בלחוודי بلا חושבנא, עד רזא דיו"ד, וכלא אסתים בגניה. מגן ולהלאה רזא דשׁמא קדישא, לאתעטרא באינו רתיכין, ולאתכללא דא בדא, באליין אתוון יהו"ה.

אמר רבי שמואן, קודשא בריך הוא איקרי אחד, דכתייב (דברים ו) ה' אלהינו ה' אחד. קודשא בריך הוא איקרי ראשון, דכתייב (ישעה ו) אני ראשון. קודשא בריך הוא איקרי אחרון, דכתייב (שם ו) ואני אחרון. בריך הוא ובריך שמייה לעולם ולעולם עולם.

ה"א רזא דכתייב ואני אחרון, דא ה"א בתרא דשׁמא קדישא. רתיכא קדישא באחרון, דכתייב (שם ו) ואת אחרונים אני הוא. אחרון ואחרונים בלהו ברזא חד אתכלילו אלין באליין. רזא דה"א, איןון ד', ואלין ד' דאיקרי אחרונים, בלהו קיימין מטריא דלעילא ומטריא דלחתא.

רתיכא דא, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל

רפהל אוריאל, אלו הם ארבעה, ונוקדה אחת שעומדת עליהם הם ה"א. ומה"א הוז איננה נקוראת אלא בסוד ארבע הלו, והנוקדה האחורונה ששורה עליהם. והסוד של ה"א זו הימה דלא", ואזותה הנוקדה ששורה עלייהן באמצעו נעשית ה"א.

ובסוד של חנוון יש ה"א אחרת למטה שעומדת קשורה עם ה"א הוז, והכל אחד עם אחד, ואז הוא הוזמן לבנות, וסימנו אהה.

משום שסבוב הרע למטה, מכשה כמו הדל"ת, ומיקף את הארבע הלו ואות הנוקדה הוז, ועומדת בנקודה הוז קליפה חזקה לכוסות עלייה. ואז מתחפה הלבנה, והאור שללה מתחפה, ואז נתנת הרשות לדון את העולם בדרנים רעים. והטוד של ה"א עם ה"א האחורונה, שניים בנקודה אחת ה"ה, שהרי אז הדרין גוף, בסוד הפחות (דניאל ה י) בגנותם המלאכים הדריך ובמאמר הקודושים השאללה בעבור.

המרכבה הוז עומדת בה"א האחורונה, לא נפרדים זו מזו לעולמים, ובכל מקום שנמצא מיכאל שהוא הראשון לאלו, שם השכינה. הכל נקשר זה עם זה, והם נקברים תוך אוטה הנוקדה, והכל ה"א.

ובשבertia ה"א אחת, והאות אל"ף או האות יוד קודמת לה, והיא בנקודה אחת, אז היא באה להיטיב לעולם, "אה או י"ה, שהרי קליפה הרעה נשברת מלפניה ולא מכפה עלייה. האי כי עומדת בסוד זה.

במו כן, אין לך שם קדוש באותיות הרשותות שלו עומד עם אוטה האות המרכבה שלו, שאין לך מלך שלו בא עם

אלין איןון ארבע, וכך נקורדה רקיעם ברזא (דף ד ע"ב) דאלין ארבע, ונקורדה בתרא דשריא עלייה. ורזא דה"א דלא דלית הות, וההוא נקורדה דשריא עלייה באמצעיתא את עבד ה"א.

וברזא בחנוון, אית ה"א אחרא לתפא, רקיעם מתקשרא בהאי ה"א, וככלא חדר בחד,

וכדין אליו עידן למכבי, וסימניך אהה. בגין דשחני בישא למתפא, חפייה בגונא דדל"ת, וసחרא לאlein ארבע, ולהאי נקורדה. ורקיעם בהאי נקורדה קליפה פקיפא, להחפייה עליה. וכדין אטפסיאת סיחרא, ונהירו דיליה אתחפייה, וכדין אתייבר רשו למידן עלמא בדינין בישין. ורזא דה"א וה"א בתרא פרויריה בחד נקורדה ה"ה. דהא בדין דינא אתייבר ברזא דכתיב (דניאל ד י) בגורת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת.

רתיבא דא קיימא בה"א בתרא, לא איתפרשן דא מן דא לעלמיין. ובכל אמר דישתח מיכאל דאייהו רישא לאlein, תפין איהי שכינתה. פלא אתקשר דא ברא, וריןון מתקשדרין גו ההייא נקורדה וככלא ה"א. ובכד איהי חד ה"א, ואת אל"ף או את יוד קדמא לה, ואיהי בחד נקורדה, בדין איהי אתייא לאוטבא לעלמא, א"ה או י"ה, דהא קליפה בישא איטברת מקמה, ולא חפייה עליה. ה"א י', קיימא ברזא דא.

בגין דא, לית לך שם קדישא באתוון רשיימין, דלא קיימא בההוא את רתיבא דיליה, בההוא שמא, על מה דאיסתמייך. וההוא רתיבא סמכה דיליה. דלית באותו השם, על מה שנסתמך, ואוותה המרכבה היא התומך